

Има случаи, при които разсждителността на слона неволно ни поразява. Така, напиримъръ, ето какъвъ случай разказва единъ английски артилерийски офицеръ, който служилъ въ източна Индия.

„Единъ отредъ, който отиваше въ Серингапатамъ, трѣбваше да премине една рѣчица. Всичкитѣ рѣки на полуострова наесенъ сж пълноводни и буйни, а въ суша ставатъ като дребни поточета. Зимнитѣ дъждове изриватъ широко коритата имъ, по срѣдата на които се надигатъ пѣсѣчни насипи. Преминаването на тѣзи рѣчни корита е много тежко и опасно. Единъ войникъ, който бѣше каченъ на гранатния сандѣкъ, падна. Положението му бѣше много опасно: заднитѣ колелета на сандѣка непремѣнно щѣха да минатъ презъ него. Слонътъ, който забележи нещастие-то, хвана съ хобота си колелото и надигна нагоре цѣлия сандѣкъ. Войникътъ бѣше спасенъ“.

* * *

Въ Индия опитоменитѣ слонове вършатъ много тежки работи, изпълняватъ много или малко трудни длѣжности. Тѣ слу-

Слонъ-бавачъ.

жатъ за яздене, пренасятъ дървета, орать земята съ тежки плугове, пренасятъ по планинскитѣ мѣста артилерийски орджия, служатъ за ловъ на тигри, съ тѣхъ укротяватъ уловенитѣ диви слонове, изпълняватъ длѣжността на бавачки на деца, служатъ като стражи при храмоветѣ, кога се събиратъ много богомолци.

Докторъ Йонатанъ Франклинь разказва, какъ една индианка оставяла малкия си синъ да го пази единъ слонъ. Нѣщо необик-